

Samtale i klasserommet

Klasseromssamtalen kan være utfordrende for minoritetselever, fordi den krever mer enn det å mestre av norsk hverdagspråk.

TEKST**Lutine de Wal Pastoor****PUBLISERT 7. januar 2009**

forsvarte 6. juni 2008 avhandlingen *Learning discourse: Classroom learning in and through discourse: A case study of a Norwegian multiethnic classroom* for dr.polit.-graden ved Universitetet i Oslo.

Undersøkelsen er en kvalitativ kasusstudie av en tredjeklasse i Oslo, og dreier seg om lasseromssamtalen som læringsredskap i et norsk multietnisk klasserom. Den fremhever både klasseromssamtalens komplekse karakter og hvordan forskjellige samtaleaspekter påvirker elevens deltakelse i samtalen. Analysen av samtaleepisoder viser at misforståelser som oppstår, ofte er resultat av en uoverensstemmelse mellom det lærerne antar er allmennkunnskap, og minoritetselevens manglende kulturelle bakgrunnskunnskaper. Resultatene viser at dialogisk utformede samtaler lettere avdekker misforståelser, og samtidig gir mulighet for ny forståelse og utvikling av felles kunnskap.

Samtaleanalysene avdekker videre at deltakelse i samtalene krever mer enn å kunne norsk hverdagspråk. Elevene må mestre forskjellige samtaleformer som gjelder for skolens ulike fag, og som har hvert sitt særpregede vokabular, sin sjanger og sin diskurs. Minoritetselever må altså lære seg mer enn et nytt språk, de må lære seg ulike normer og former for samtale som bare kan læres gjennom deltakelse. Det at samtaledeltakelse er både middel og mål i læringsprosessen, fører lett til en ond sirkel for elever som ikke behersker det norske språket godt nok. Lærerens rolle i tilretteleggingen av klasseromssamtalen som læringsredskap for alle elevene - uansett deres språklige og kulturelle bakgrunn - understrekes i avhandlingen.

Kontakt lutine.pastoor@nkvts.unirand.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 46, nummer 1, 2009, side

TEKST**Lutine de Wal Pastoor**

